

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D. Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas Missalis Et Breviarii Romani

Adjectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens III. & IV. Partem Commentariorum Gavanti in Rubricas
Missalis

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindellicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Defectibus Formæ. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39964

Chrysoftoni num. 167. & apud Arcudium lib. 3. *sua Concordia cap. 39.* reddunt rationem hujus secundæ mixtionis aquæ, dicentes, fieri hanc mixtionem, tum quia aqua calida è latere Christi exiit, tum quia per eam fervorem Sancti Spiritus intelligi volunt. Hunc Græcorum Ritus nonnulli è nostris Theologis ignorantes, vel utramque mixtionem confundunt, ut Estius *Oratione Theologica 16.* vel putant eos aquam non apponere, ut Innocentius III. *lib. 4. de Sacrif. Missa cap. 32.* & Guido Carmelita in catal. hæresum; vel aquæ calidæ infusionem impugnant, ut Umberus Sylvæ Candida Episcopus, in investiva adversus Nicetam Pectoratum. Sed immeritò, ut ait Card. Bona *lib. 2. cap. 9. §. 4.* hac de causa Græci vexan-

tur, hunc enim Ritus præferunt in suis Liturgiis SS. Patres, Basilius, & Chrysoftomus; usuque perpetuo Orientalis Ecclesie Sacerdotes doctrina & sanctitate conspici comprobant. Ex ignoracione itaque hujus approbati Ritus, ait præfatus doctissimus Bona, procedit sententia, quæ convellit præfatum mixtionem aquæ cum vino jam consecrato; quasi exinde sequeretur corruptio Sacramenti pro aliqua sui parte, quæ ratio corrumpit etiam ex antiqua consuetudine, quæ olim in Ecclesiis Latinis vigeat, miscendi vinum non consecratum cum Sanguine pro Communionem Populi, ut colligitur ex primo, secundo, & tertio Ordinibus Romanis, quin ullum timeretur periculum corruptio- nis Sacramenti.

Novæ Observaciones, & Additiones ad Gavanti

Tit. V. De Defectibus formæ.

I. Gavanti pag. 156. col. 2. post Rubr. num. 1. §. Porro S. Thom. *quæst. 78. art. 3. vult, excepto enim, &c.* Quamvis particula enim in utraque Consecrationis forma essentialis non sit, neque necessaria necessitate Sacramenti, est tamen de præcepto proferenda, ideoque, si quis eam omitteret, graviter peccaret. Ita etiam in forma Consecrationis Calicis, seu vini, omnia verba, quæ exprimuntur in superiori Rubrica, sunt de integritate, & necessitate præcepti, & quamvis etiam ad essentialiam Sacramenti pertinere asserat D. Thomas *loc. supracit.* nihilominus alii Theologi quamplurimi censent, ad validitatem talis formæ sufficere prima illa verba: *Hic est Calix Sanguinis mei*, reliqua verò quæ sequuntur, quamvis non spectent ad formæ Consecrationis essentialiam, non licet tamen ea omittere sine gravi sacrilegio, tum quia Ecclesia vult, omnia illa verba proferri in forma Sanguinis, tum quia oportet tutissima ratione consecrare, adhibendo scilicet etiam prædicta reliqua verba eodem

modo, intentionemque habendo eo modo, & per ea verba consecrandi, quibus Christus instituit, & Ecclesia intendit; tum etiam quia D. Thomas *supracit.* aliique multi volunt, omnia verba notata in Missali spectare ad essentialiam formæ Sanguinis.

In hoc Sacrificio verba utriusque formæ, Corporis, & Sanguinis, debent proferri à Sacerdote, ut induente, ac sustinente Personam Christi, non verò in Persona episcopi Sacerdotis, ideoque omnia verba Canonis, incipiendo à verbis: *Qui pridie, &c.* usque ad *Unde memores*, dicuntur à Sacerdote historicè, seu recitative. Sola autem verba, quæ utrique formæ essentialia sunt, scilicet, *Hic est enim Corpus meum; Hic est enim Calix Sanguinis mei, &c.* proferuntur à Sacerdote, non tantum materialiter, & recitative, sed etiam formaliter, significantè, & enunciativè. Caterum alie quæstiones, spectantes ad validitatem prædictarum formarum, videri possunt apud Theologos, præsertim ve-

ro Zachariam Pasqualigum de Sacrif. Missa
traff. 1. quest. 319. & seqq. Quarti part. 3.
tit. 5. sect. 1. & Suarez loc. à Gavanto cit.

II. Gavant. pag. 156. col. 1. post Rubr.
num. 2. Sanè verba ea tantum, &c.) Opti-
mè docet hic Gavantus, in prædicto casu re-
petenda esse tantum verba Consecrationis in

superiori Rubrica expressa. Unde non ap-
probantur illi, qui putant, si Consecratio
panis iteranda sit, incipiendum, & repeten-
dum esse de necessitate Sacramenti ab illis
verbis: *Qui pridie, &c.* sic Calix ab illis
verbis: *Simili modo, &c.* Satis enim est,
iterare solam formam expressam in Rubrica
n. 2. & in Canone Missæ contentam.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Tit. VI. De Defectibus Ministri.

I. De Defectibus Ministri, tum essentia-
libus, tum accidentalibus, tum proximis,
tum remotis, fuscè, & doctè disserit Paulus

Maria Quarti part. 3. tit. 6. omnino videndus
ab iis, qui satisfacere volunt suæ curiositati
in hac materia.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Tit. VII. De Defectu Intentionis.

I. Rubr. num. 1. pag. 157. *In his casibus
non consecrat, quia requiritur intentio, &c.*
In hac Rubrica quatuor adducuntur casus,
in quibus non sequitur Hostia, & vini Con-
secratio, ex solo defectu intentionis in Saacer-
dote consecrante. Nomine intentionis intelli-
gitur deliberata voluntas faciendi aliquid, pu-
tâ Sacramentum; intentio enim communiter
distinguitur volitio efficax finis, unde differt in-
tentio à simplici volitione, seu complacencia
finis, sive boni alicujus; quia simplex vo-
luntas, seu complacencia respicit finem sine
habitudine ad consecutionem. Intentio au-
tem est volitio efficax tendens in finis conse-
cutionem. In casu ergo nostro actus, quo
Minister vult consecrare Sacramentum, dici-
tur intentio, quia est actus liber voluntatis
tendens in illam finem, & distinguitur ab
attentione, quæ est actus intellectus conside-
rantis id, quod agitur.

Dividitur autem intentio, quò ad rem no-
stram pertinet, in actualem, & virtuales,
in habituales, & interpretativam. Actua-
lis intentio est volitio actu existens faciendi

Sacramentum, & offerendi Corpus, & San-
guinem Christi Domini, vel faciendi quod
facit Ecclesia, vel quod Christus instituit,
& per se ipsam immediatè concurrans ad Sa-
cramentum, & Sacrificium peragendum,
cum prolacione formæ super materiam præ-
sentem.

Intentio virtualis dicitur illa, quæ præ-
cessit in se, sed virtute permanet in aliquo
effectu ab ea relicto, quo excitantur potentia
externæ ad actiones requisitas, quibus
perficitur Sacramentum initio propositum,
vel per impressionem in imaginativa relictam,
vel per connexionem actuum sequentium
cum primo, quo quis ad agendum humano
modo se applicuit, nec actu contrariò inter-
rupit; v. g. incipit quis Sacerdos sacris ve-
stibus se induere ex animo consecrandi, &
offerendi Sacrificium, sicut Christus insti-
tuit, & vi illius voluntatis accingit se operi,
pergendo ad Altare, &c. postea tamen men-
te distrahitur, & interim facit omnia neces-
saria ad Sacrificium, manendo tamen semper
mentis suæ compos; hic dicitur habere